

El pensament polític de Salvador Seguí

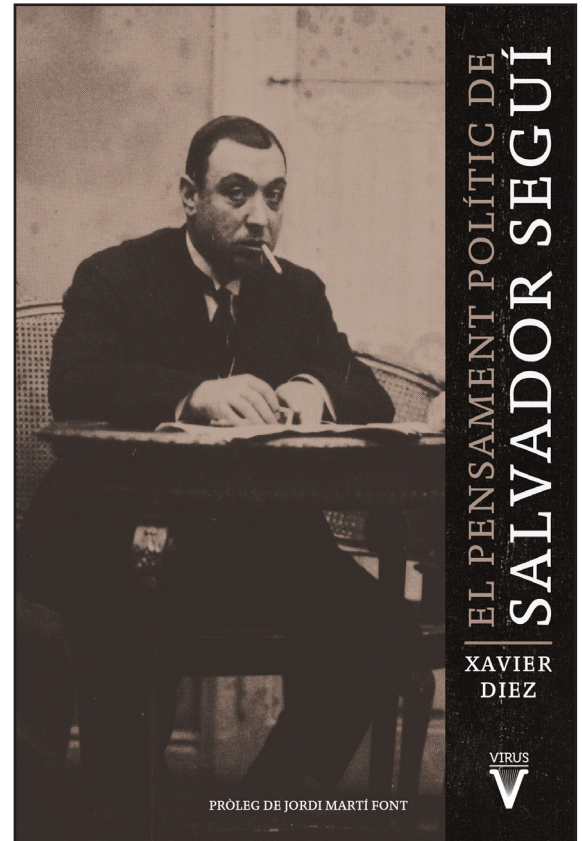
Xavier Diez

«Reunidos los elementos del Sindicato Libre, hemos acordado asesinar a ti y a Pestaña, entre otros. Esta vez no escaparéis ninguno, aunque tu serás el primero..»

Amb aquest anònim es dirigien a Salvador Seguí els seus assassins pocs dies abans de l'atemptat. No és gens estrany, doncs, que el Noi del Sucre es convertís en un dels principals objectius del braç armat d'una patronal que s'escarrassava per liquidar escapar les figures més insignes del moviment obrer.

Una habilitat estratègica brillant, així com una poderosa retòrica, feien de Seguí la simbiosi perfecta entre un home d'acció i un dels pensadors més influents d'aquell sindicalisme revolucionari cada cop més vigorós. Sempre capaç de fer equilibris entre les diferents tendències de l'anarquisme, Seguí va aconseguir compactar els nombrosos grups revolucionaris en una col·lectivitat ferma i organitzada, el sindicat, amb capacitat de plantar cara als seus opressors de classe.

Des del rigor històric, Xavier Diez ens convida a endinsar-nos en la vida i el pensament polític d'un dels personatges més populars —per bé que desconegut— de l'anarquisme ibèric. L'autor pretén donar resposta a problemàtiques, tan diverses com necessàries, que encara són vigents en el nostre temps, com ara l'ús de la violència, la qüestió nacional i l'afinitat de classes, entre d'altres. Probablement som davant la temptativa contemporània més acurada i sòlida de biografia del sindicalista més rellevant del primer terç del segle XX, centrada en aquest cas en el seu pensament i les seves idees.

XAVIER DIEZ (Barcelona, 1965) és doctor en Història Contemporània, llicenciat en Filosofia i Lletres, diplomad en Magisteri i postgraduat en Pedagogia Terapèutica. Actualment exerceix de professor a la Universitat Ramon Llull. Una bona part de la seva obra com a historiador l'ha dedicat a l'estudi de la memòria del moviment llibertari, amb llibres com *El anarquismo individualista en España* (2007), *Vengança de classe* (2010) o *L'anarquisme, fet diferencial català* (2013), tots tres editats per aquesta editorial. No obstant això, amb el neguit propi d'un apassionat de les lletres, la seva obra no es redueix al camp de la història, sinó que també és autor d'un parell de novel·les i de diversos poemes. Amb un incombustible esperit crític, col·labora en diferents revistes, diaris i portals web on escriu sobre el nostre temps sense deixar mai de tenir present el temps passat.

